

§ 4.

Finder Dyrlægen, at noget af ham undersøgt Dyr er angrebet af en af de fornævnte Sygdomme, eller at der er overveidende Sandsynlighed for, at saadant er Tilfælde, da skal han, hvad enten han er tilkaldt af sammes Eier eller udsendt af Politimesteren eller tilfældigen er stød paa det, anordne og saavidt muligt strax foranledige udført, at det syge Dyr affondres fra funde Dyr saa fuldstændigen, som Sygdommens Natur udkræver og Forholdene tilstede, medmindre Eieren giver sit Samtykke til, at Dyret strax dræbes. Saa skal han og, hvor dertil er Anledning, foreskrive, at de Steder, hvor det syge Dyr har staaet, og de Gjenstande, hvormed det har været i Berøring, vedborligen renses.

Efterat Dyrlægen i sin Protocol har gjort den i § 1 foreskrevne Tilførsel (der skal indeholde Forklaring om Undersøgelsens Datum, Eieren's Navn og Bopæl, Dyrets Art og Kjendemerker, den antagne Sygdoms Beskaffenhed og de anordnede Forholdsregler), oplæses den for Eieren eller hvem der paa dennes Vegne er ansvarlig for Dyrets Behandling. Ved sin Underskrift i Protocolen forpligter denne sig til de givne Forfærers Efterlevelse.

Væger Eieren sig ved at underskrive, skal Dyrlægen uophødelig sende en Udskrift af sin Protocol — i Kjøbstæderne til Politimesterne (Kjøbenhavn Politidirecteuren) og paa Landet til vedkommende Sognesogeb, hvilke da strax have at anordne de nødvendige foreløbige Foranstaltninger. Efter endt Undersøgelse afgiver Dyrlægen snarest muligt en Indberetning til Politimesteren, ledsaget af Indstilling om de yderligere Foranstaltninger, han maatte ansee for nødvendige. Indberetning tilligemed Forklaring om, hvad der efter samme er foranstaltet, tilstilles Amtet og indsendes af samme til Indenrigsministeriet.

§ 5.

Naar Dyrlægen i denne sin Indberetning erklærer det for vist eller dog for sandsynligt, at Sygdommen hører til nogen af de i § 2 nævnte Arter, og har Politimesteren ikke derom saa stor Tvivl, at han paa sit eget Ansvar vil udsætte videre Foranstaltning, indtil en yder-

ligere Undersøgelse er foretagen, skal han ved et Politiprotocolen tilført Decret sætte den hele Besætning, eller tillige de Besætninger, til hvilke der er Formodning om, at Smitten kunde være meddeelt, under det Offentliges Tilsyn.

§ 6.

Naar en eller flere Besætninger saaledes ere satte under offentligt Tilsyn, kan Politimesteren ikke blot paabyde de yderligere Foranstaltninger, som maatte findes nødvendige til en strengere Gjennemførelse af de angrebne Dyrs Affondring og Rensning — navnlig deres Indespærring i en passende Afstand fra andre Dyr, og under betryggende Omgivelse, Bortjernelse af deres Affald, Benyttelsen af egne Staldrequisiter, Rensning eller Tillintetgjørelse af de Gjenstande, som have været udsatte for deres Paavirkning, Ansættelse af egne Dypasfere, alle Uvedkommendes Bortvisning og Desinfection af de Personer, som have været i Berørelse med dem, samt Nedgravning af de døde Dyr enten i deres Heelhed eller af de Dele, der ikke kunne benyttes uden Fare for Smittens Udbredelse, — men han er tillige berettiget til at nedlægge Forbud mod, at noget til Besætningen eller Besætningerne hørende Dyr, om det end ikke selv er angrebet af Sygdommen, isølge Salg eller af anden Grund, føres bort eller kommer paa anden Mands Grund, eller paa en alfar Vej. Ved Faarekopper, ondartet Klovesyge eller Stab hos Faaret samt ved Dvægpest og ondartet Lungesyge hos Oxen kan der og, hvis Flokken eller Hjorden gaaer paa Græs, bestemmes den Afstand, i hvilken denne bør holdes fjernet fra Andres Græsgange.

Dypnaer Sygdommen større Udbredelse, eller antager den en særdeles ondartet Charakter, skal Beskændigjørelse derom skee af Amtet gjennem den eller de meest udbredte Tidender i Eggen, og tør der da ikke paa denne affholdes noget Marked for Dyr af samme Art. Saadan Beskændigjørelse og Forbud skal ubetinget skee, hvis Sygdommen er ondartet Lungesyge hos Oxen eller Dvægpest.

§ 7.

I hvilken Udstrækning de Foranstaltninger, hvortil det Offentlige isølge den foregaaende